שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו: וישארו שני אנשים
במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד
ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו
האהלה ויתנבאו במחנה: וירץ הנער ויגד
למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה:
ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו
ויאמר אדני משה כלאם: ויאמר לו משה
המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים
כי יתן יהוה את רוחו עליהם: ויאסף משה
אל המחנה הוא וזקני ישראל: ורוח נסע
מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על
המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות
המחנה וכאמתים על פני הארץ: ויקם העם
כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת
ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה
חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה:
הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה
חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד:
ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה
כי שם קברו את העם המתאוים: מקברות
התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות:
ותדבר מרים ואהרן במשה
על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה
כשית לקח: ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה

ואתגלי יי בענגא ומליל עמיה ורבי מן
רוחא די עלוהי ויהב על שבעין גברא
סביא והוה כד שרת עליהון רוח נבואה
ומתנבן ולא פסקין: ואשתארו תרין גברין
במשריתא שום חד אלדד
ושום תנינא מידד ושרת
עליהון רוח נבואה ואינון
בכתיביא ולא נפקו למש׳
למשכנא ואתנביאו במשריתא:
ורהט עולימא וחוי למשה
ואמר אלדד ומידד מתנבן
במשריתא: ואתיב יהושע
בר נון משומשניה דמשה
מעולימוהי ואמר
רבוני משה
אסרינון: ואמר ליה
משה הקנאתי את מקני
רעינא כען דיהון כל עמא
דיי נביין ארי יתין יי ית רוח
נבואתיה עליהון: ואתכניש
משה למשריתא הוא וסבי
ישראל: ורוחא נטל מן קדם
יי ואפרח סלוין מן ימא
ורמא על משריתא כמהלך יומא לכא
וכמהלך יומא לכא סחור סח׳ למשריתא
וכרום תרתין אמין על אפי ארעא: וקם
עמא כל יומא ההוא וכל ליליא וכל יומא
דבתרוהי וכנשו ית סלוי דאזעיר כניש
עשרה דגורין ושטחו להון משטחין
סחור סח׳ למשריתא: בסרא עד
כען בין שיניהון עד לא פסק ורוגזא דיי
תקיף בעמא וקטל יי בעמא קטול סגי
לחדא: וקרא ית שמיה דאתרא ההוא
קברי דמשאלי ארי תמן קברו ית עמא
דשאילו: מקברי דמשאלי נטלו עמא
לחצרות והוו בחצרות: ומלילת
מרים ואהרן במשה על עסק איתתא שפיר
שפירתא די נסיב ארי איתתא שפירתא
דנסיב רחיק: ואישתעיו מרים ואהרן במשה על
עיסק איתתא דנסיב כושית והלא לא כושית הות אלא צפורה איתתיה
דמשה אלא היך מה דהדין כושית משני בגופיה
כן צפורה משניא בגופה ושפירא במחזהא ומשניא בעובדין טבין יתיר מכל נשיא
דדרא ההוא:

ואישתיירון תרין גברא
במשריתא שמיה דחד
מינהון אלדד ושמיה דחד
מינהון ושרת עליהון רוח
קודשא אלדד הוה מתנבי
ואמר הא משה [illegible]
דשלי ומתכנש מן עלמא
ויהושע בן נון תלמידיה
הוה משמש משריתא מן
בתריה׳ ומידד הוה מתנבי
ואמר הא סלוא סלקין מן ימא
גב׳ והוין תקלא לבני ישראל׳
ותרויהון הוו מתנבן ואמרין
בסוף יומיא גוג ומגוג
ומשריתיה סלקין לירושלם ובידי
מלכא משיחא נפלין
וש[illegible] ילוקון
בני ישראל מן מאני זיינהון
וחרש לא יסקון והוון לא
יהון ואינון הוון ממשכן
מכתביא ולא נפקו מן
משכנא על אלדד ומידד
הוו מתנבאין במשריתא:

גסה בקטן׳ חיה ועוף בקטן׳ ל
דגים והבנים בקטן׳ אי׳ לו אם כן
יאמרו שקצרה ידי׳ אי׳ לו ומכן הרים
הלך ואפייסן׳ אי׳ לו עתה תראה
היקרך דברי שלא ישמעו לך׳
הלך משה לפייסן׳ אי׳ להם היד ה׳
תקצר הן הכה צור ויזובו מים וגו׳
הגם לחם יוכל תת׳ אמרו פשרה
היא זו אין בו כח לתת לנו
שאלתנו׳ וזה הוא שנ׳ ויצא משה
וידבר׳ אל העם׳ כיון שלא שמעו לו
ויקח שבעים איש וגו׳:
ולא יספו׳ לא נתנבאו
אלא אותו
היום לבדו׳ כך מפורש
בספרי׳ ואונק׳ תרגם
לא פסקין׳ שלא פסקה
נבואה מהם: וישארו
שני אנשים׳ מאותם
שנבחרו׳ אמרו אין אנו כדאי
לגדולה זו: והמה בכתובים׳ מיוח׳
במבוררין לסנהדרין ונכתבו כלם
נקובים בשמות׳ ועל ידי גורל׳
לפי שהחשבון עולה לשנים
עשר ששים ששה לכל שבט ו
ושבט חוץ משני שבטים שאין
מגיעין אליהם אלא חמשה חמ׳
אמ׳ משה אין שבט שומע לי
להחסיר ממנו זקן אחד׳ מה
עשה נטל שבעים ושנים פתקים
וכתב על שבעים זקן ועל שנים
חלק׳ ובירר ששה מכ׳
שבט והיו שבעים ושנים׳ אמ׳
להם בואו ועלו פיתקיכם
מתוך קלפי׳ מי שעלה בידו חלק
אמ׳ לו המקום לא חפץ בך׳ וירץ
הנער׳ יש אומ׳ גרשם בן משה
היה׳ כלאם׳ הטל עליהם צרכי
צבור והם כלים מאליהם׳ ד״א
תנם אל בית הכלא׳ לפי שהיו
מתנבאין משה מת ויהושע
מכניס את ישר׳ לארץ: המקנא

ויאסף׳ שבעים
איש וגו׳ [illegible]
[illegible] מאחד
ולספו׳ [illegible]
ומכיון [illegible]
זקנים [illegible]
ליה וישארו וגו׳
[illegible] שנים
חלקים [illegible]
[illegible]

אתה לי׳ הקנאתי את ויקנאני לי כמו
בשבילי׳ כל לשון קנאה העומד על
דבר אלא או לנקמה או לעזור אינפרנמי
אוחז בעבי המשא: ויאסף משה׳
נכנס אהל מועד אל המחנה׳ מכנס ו
איש לאהלו׳ ויאסף׳ לשון כניסה אל
הבית׳ כמו ואספתו אל תוך ביתך׳
ויאבלם יעבר ולא ידעתם אוספו׳
מלמד שלא הביא עליהם
פורענות עד שנכנסו
הצדיקים איש לאהלו׳
[illegible] ומכניסן לבית [illegible]

ויגז׳ הפריח׳ וכן כי גז חיש׳ וכן נגזו ועבר׳
ויטש׳ ויפשט׳ כמו והנם נטושים על
פני כל הארץ ונטשתיך המדברה׳ וכאמ׳
וכאמתים פורחות בגבה שהן כנגד
לבו של אדם כדי שלא יהא טורח
באסיפתם׳ לא להגביה ולא לשחות׳
הממעיט׳ מי שאסף פחות מכלם
העצלים והחגרים אספו עשרה חמרים
וישטחו׳ עשו אותן משטיחין משטיחין
טרם יכרת׳ כתרג׳ עד לא פסק׳ ד״א אינו
מספיק לפוסקן בשיניו עד שנשמתו
יוצאה: ויהיו בחצרות׳ [illegible]
שנתעכבו על מרים: [illegible]

ותדבר מרים׳ אין דיבור בכל מקום
אלא לשון קשה׳ וכן הוא אומ׳ דבר
האיש אדני הארץ אתנו קשות׳ ואין אמירה
בכל מקום אלא תחנונים׳ וכן הוא
אומר אל נא אחי וגו׳ ויאמר שמעו
נא דברי׳ כל נא לשון בקשה׳ ותדבר
מרים ואהרן׳ היא פתחה בדבור
תחילה לפיכך הקדימה הכת׳ ומניין
היתה יודעת מרים שפירש משה
מן האשה׳ ר׳ נתן או׳ מרים היתה בצד
צפורה בשעה שנאמר למשה אלדד
ומידד מתנבאים במחנה׳ כיון

כששמעה צפורה אמרה אוי לנשותיהם של אלו אם
נזקקים לנבואה יהו פורשין מנשותיהם כדרך
שפירש בעלי ממני ומשם ידעה מרים והגידה לאהרן ק׳
ומה מרים שלא נתכוונה לגנותו כך נענשה ק״ו
למספר בגנותו של חברו: האשה הכושית׳ מגיד שהכל
מודים ביופיה כשם שהכל מודים בשחרותו של כושי׳
כושית בגמטריא יפת מראה׳ הכתוב שלא כחובתו של
זה: על אודות האשה׳ על אודות גירושיה׳ כי אשה כושית
לקח׳ ומה ת״ל׳ אלא יש לך אשה נאה ביופיה ואין נאה
במעשיה׳ ולא ביופיה׳ זו נאה בכל׳ האשה
הכושית׳ על שם נויה נקראת כושית׳ כאדם הקורא את
בנו נאה כושי שלא תשלוט בו עין: כי אשה כושית